

Man mener dog ikke at kunne blive staaende herved, idet de nævnte Medlemmer af Raadet ikke er indsat i dette som Repræsentanter for de faglige Organisationer, og idet det netop er disse man ønsker knyttet til det nye System. Man har da overvejet at søge den nuværende Ordning ændret, saaledes at de omtalte Medlemmer kan blive Repræsentanter for de faglige Organisationer, men man har afstaaet herfra under Hensyn til, at deres Stilling i Raadet efter hele Forsikringsystemet er en anden end den rent faglige, idet de nemlig repræsenterer henholdsvis Arbejdsgiverne som betalende Deltagere i Forsikringen og Arbejderne som Medlemmer af denne. Hertil kommer, at den Nytte, som man har tænkt at Raadet skal kunne have af Repræsentanter for de faglige Organisationer, er en noget anden end selve Stillingen som Medlem af Raadet, nemlig mere lig den Nytte, som Raadet kan have af de nedenfor omtalte »tekniske« Konsulenter, d. v. s. at de omtalte Repræsentanter stadig skal være til Raadighed for Raadets Kontor, skal kunne deltage i Behandlingen af de dersteds foreliggende Sager m. v. og ikke alene skal have Beføjelser som Led i — og alene Led i — en Institution som selve Raadet, d. v. s. alene kunne optræde i dets Møder.

Den Sagkundskab og Støtte, som en Repræsentation for Arbejdsgiver- og Arbejderinteresser kan tilføre Raadet, vil dog ikke blive fuldt udnyttet, hvis man alene knytter den paagældende Repræsentation til Raadets Kontor til Behandlingen af de i dette foreliggende Enkelttilfælde paa samme Maade som de nedenfor omtalte »tekniske« Konsulenter. Man maa i Konsekvens af de paagældendes særlige Betydning ved Behandlingen af Enkelttilfælde mene, at der tillige bør tilsikres dem Medbestemmelsesret med Hensyn til Fastsættelsen af de Retningslinjer, som det daglige Arbejde skal følge.

Og naar man, som Udvalgets Flertal, maa anse det for ønskeligt at sikre Repræsentanterne for Organisationerne saadan Medbestemmelsesret m. H. t. Retningslinjerne for Invaliders Erhvervsuddannelse og Beskæftigelse, hvor Organisationernes Sagkundskab og Støtte vil være af Betydning, mener man at kunne opnaa dette derved, at de nævnte Organisationsrepræsentanter deltager i Drøftelser i Raadets Møder af Retningslinjer for Behandlingen af Sager angaaende Erhvervsuddannelse og Beskæftigelse af Invalidere, og at der tillægges dem Stemmeret ved Behandlingen i Raadet af Spørgsmaal af den nævnte Art.

Man har specielt haft Opmærksomheden henvendt paa Statens og Kommunernes Stilling som Arbejdsgivere, og da man som foran omtalt mener, at Staten har en moralsk Pligt til at gaa i Spidsen med Antagelse af Invalidere, stiller Flertallet dernæst Forslag om, at en Repræsentant for Statsadministrationen knyttes til Raadet paa samme Maade som de fornævnte Repræsentanter for Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne. Ved Udvælgelsen af den paagældende Repræsentant for Statsadministrationen har man ment, at det vilde være rigtigt, at der forhandlede med Finansministeren som Leder af den centrale Administration paa Lønnings- og Pensionsomraadet, og man har ved Forslaget herom ogsaa haft Opmærksomheden henledt paa, at Invalidebeskæftigelsesspørgsmaalet i væsentlig Grad er et rent økonomisk Spørgsmaal, hvorfor det maa findes naturligt, at Finansministeriets Udtalelse ved den nævnte Udpegning indhentes.

Man har ogsaa drøftet, om en Repræsentation for Kommunerne bør knyttes til Raadet paa samme Maade som Repræsentationen for Statsadministrationen, idet man som anført forventer, at ogsaa Kommunerne vil anse sig for forpligtede til at antage Invalidere i egnede Stillinger. Da man imidlertid som foran angivet forudsætter, at der efter hele Systemet vil blive et meget intimt Samarbejde mellem Raadet og de sociale Udvalg, har man ikke anset en særlig Repræsentation for Kommunerne for at være nødvendig.